

A Fővárosi Ítéltábla a Kovács és Maruzs Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. szeptember 20-án kelt 1.G.40.118/2011/32. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperes teljes elnevezése: ... Szállítványozó és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság; továbbá kiegészíti az elégtételadás körében azzal, hogy jelen jogerős ítélet rendelkező részét **P... B...** és **F... F....** részére küldje meg 15 napon belül, a perbeli levél megküldésével azonos módon, a saját költségére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesi és az alperesi gazdasági társaságok versenytársak, mindkét cég műtárgyak nemzetközi és belföldi szállításával foglalkozik.

Az alperes ügyvezetője, **P. T.** 2012. április 17-én angol nyelvű elektronikus levelet küldött **P... B...**, valamint **F... F....** részére a következő tartalommal:

„Kedves Mindenki!

A magyar tv2 esti híradója éppen most közölte, hogy a ... Logistics a ... Galériától és esetleg más múzeumoktól szabályszerű eljárás lefolytatása nélkül, kifizetetlen számlák fejében feltehetően szállítmányi megbízást kapott. e <<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>

nyek/video/végrehajto-a-nemzeti <<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>>gal

<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>-

<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>e

<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>ri

<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>a

<http://tv2.hu/tenyek/video/végrehajto-a-nemzeti-galeriaban>ban.

A ... állítólag egy két éve lejárt, 66.000,- euró összegű számlát használt fel ahhoz, hogy megszarolja a ... Galériát új munkafeladatokért (a ... tulajdonképpen már kezdettől fogva felajánlotta, hogy a ... Galériának nem kell addig fizetnie, ameddig a ... kap tőlük új megbízásokat).

A múlt héten azonban a ... behajtói rátörtek a ... Galériára, és számos értékes festményt elkoboztak. Az a hír járja, hogy ezt a rajtaütést a felek közötti, a ... igencsak emelt árainról, szerződösszegéseiről

és az alkotásokban esett károkról folytatott vita előzte meg.

A magyar parlament Kulturális Bizottságának elnöke úgy nyilatkozott, hogy megdöbben a festmények elkobzásán, ami nem meglepő, hiszen azok állami tulajdonban vannak. Parlamenti vizsgálat keretében most azt fogják vizsgálni, hogy a ...nak vannak-e kifizetetlen számlái más múzeumoktól is, és hogy a társaság felhasználta-e ezeket tisztességtelen versenyelőny megszerzésére.

Kérem, hogy ezeket a folyamatban lévő eseményeket mindenki tartsa szem előtt, amennyiben neki vagy partnerintézményeinek a ... felé lejárt tartozása van, vagy a közeljövőben hitelben akar velük szállíttatni. Figyelemmel a jelenlegi helyzetre és annak következményeire a társaság jó hírére nézve, nem elképzelhetetlen, hogy a ... a szállítmányokat visszatartja addig, amíg a kölcsönt adó vagy a kölcsönvevő intézmény lejárt adósságait vissza nem fizeti. Tulajdonképpen ez történt a Munkácsy Alapítvánnyal is már akkor, mielőtt elkezdett a ... Kft.-vel dolgozni.

A ... nemrégiben egy Munkácsy-magángyűjtő tulajdonában lévő, igen értékes festményeket tartott vissza azt követően, hogy (a gyűjtő) nem volt hajlandó elismerni olyan nagy összegű költségeket, amelyeket meg nem rendelt szolgáltatásokért számláztak le neki. A ... társtulajdonosa és ügyvezetője nemrégiben alapított egy másik társaságot (... Szállítmányozó Kft.). Ennek ő az egyedüli tulajdonosa, az ausztriai ... Kft.-nek ebben nincs tulajdona, nem úgy mint a ... Logistics Kft. esetében.

A legjobbakat kívánom Magyarországról (a műtárgy-szállítmányozás változó magyar piacáról).

T. P.

ügyvezető igazgató”.

A felperes a 2010. november 26-án benyújtott, az elsőfokú eljárás során módosított keresetében egyrészt annak megállapítását kérte a bíróságtól az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 3. §-a, 5. §-a alapján, hogy az alperes a 2012. április 17-i elektronikus levelével megsértette a felperes jóhírnevét és tiltott bojkottfelhívást alkalmazott a felperessel szemben. Kérte továbbá, hogy a bíróság jogosítsa fel az ítélet bemutatására a sérelmezett levél címzettjei felé a Tpv. 86. § (2) bekezdése alapján, és marasztalja az alperest 1.000.000,- Ft nem vagyoni kár megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a 2012. április 17-i elektronikus levélben foglalt valótlan állításokkal az alperes megsértette a felperes jóhírnevét, valamint azt célozta, hogy a felperes üzleti partnerei felbontsák meglévő kapcsolataikat a felperessel, illetve ne lépjenek vele üzleti kapcsolatba. A levelet **P. T.** az alperes ügyvezetőjeként írta alá, az alperes nevében küldte el **P... B...** részére, aki az ... ART nevű műkincs-szállítmányozó francia gazdasági társaság értékesítési vezetője, valamint **F...** részére, aki osztrák műkincs-szállítmányozó gazdasági társaság képviselője.

Állította, hogy a levél első, második, harmadik, hatodik bekezdéseiben foglalt alperesi állítások valótlanok, az alperes valótlan feltételezést közölt tényként. Előadta, hogy vélt vagy valós tartozás fejében senkit nem zsarolt meg, tartozásának érvényesítése érdekében sem tett ilyen tartalmú ajánlást, nem kötött szabályszerűtlen háttérmegállapodást. A ... Galériának közel 20.000.000,- Ft-os tartozása állt fenn a felperessel szemben, amelynek behajtása érdekében bírósági végrehajtási eljárás indult, a végrehajtó foganatosított intézkedéseket. A parlamenti vizsgálatra vonatkozó levéltartalom valóságáról nincs tudomása, de az alperesi állítás befolyásolja a felperessel szembeni értékítéletet.

A levél ötödik bekezdésében foglaltak kapcsán állította a tiltott bojkottfelhívás megvalósítását, az alperes szándékos, célzatos tisztességtelen magatartásával. Az alperes azt célozta a perbeli levél megküldésével, hogy a címzettek felbontsák a felperessel az üzleti kapcsolataikat.

Álláspontja szerint nem feltétele a versenyjogsértő magatartásnak, hogy a címzett versenytárs legyen.

Utalt a levél megszövegezésére, a címzettek megszólítására is, ami cáfolja, hogy csupán egy partner számára kívánta megküldeni az alperes.

Arra is hivatkozott, hogy az alperes által állított, illetve híresztelt körülmények objektíve alkalmasak

a felperes hátrányos üzleti és társadalmi megítélésének kiváltására; jóhírnevének helyreállítása jelentős ráfordításába került.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett levél magánlevél volt, amelyet ügyvezetője privát postafiókjából küldött meg P... B... és F... F... részére. A levélben P. T. magánlevelezés keretében egy internetes videó linkjét továbbította, és ahhoz összefoglalót írt a magyar piacról.

Megjegyezte, hogy a levél címzése mögött az áll, hogy megírása előtt konzultált P... B... munkatársnőjével is.

Állította, hogy a levél csupán ajánlat volt a magyar piacról való tájékozódás érdekében, nem szerepelt benne bojkottfelhívás. Nem állt szándékában a felperes jóhírnevének megsértése, sem bojkottfelhívás megfogalmazása.

Hangsúlyozta a levélben szereplő figyelmeztetést is, ami arra vonatkozott, hogy illetéktelenek részére nem továbbítható.

Az elsőfokú bíróság a 2013. szeptember 20-án kelt 1.G.40.118/2011/32. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes azon magatartásával, miszerint 2012. április 17. napján kelt e-mailben az alábbiakat állította: „A magyar TV2 esti híradója éppen most közölte, hogy a ... Logistics a ... Galériától és esetleg más múzeumoktól szabályszerű eljárás lefolytatása nélkül, kifizetetlen számlák fejében feltehetően szállítmányozási megbízást kapott. A ... állítólag egy két éve lejárt, 66.000,- euró összegű számlát használt fel ahhoz, hogy megszarolja a ... Galériát új munkafeladatokért (a ... tulajdonképpen már kezdettől fogva felajánlotta, hogy a ... Galériának nem kell addig fizetnie, ameddig a ... kap tőlük új megbízásokat). A múlt héten azonban a ... behajtói rátörtek a ... Galériára, és számos értékes festményt elkoboztak. Az a hír járja, hogy ezt a rajtaütést a felek közötti, a ... igencsak emelt árainról, szerződésszegéseiről és az alkotásokban esett károkról folytatott vita előzte meg. Parlamenti vizsgálat keretében most azt fogják vizsgálni, hogy a ...nak vannak-e kifizetetlen számlái más múzeumoktól is, és hogy a társaság felhasználta-e ezeket tisztességtelen versenyelőny megszerzésére. A ... nemrégiben egy Munkácsy-magángyűjtő tulajdonában lévő, igen értékes festményeket tartott vissza azt követően, hogy a (gyűjtő) nem volt hajlandó elismerni olyan nagy összegű költségeket, amelyeket meg nem rendelt szolgáltatásokért számláztak le neki.” a Tpvt. 3. §-ába ütköző, a felperes jóhírnevét sértő tisztességtelen piaci magatartást tanúsított.

Megállapította továbbá, hogy az alperes azon magatartásával, miszerint 2012. április 17. napján kelt e-mailben az alábbiakat rögzítette: „Kérem, hogy ezeket a folyamatban lévő eseményeket mindenki tartsa szem előtt, amennyiben neki vagy partnerintézményeinek a ... felé lejárt tartozása van, vagy a közeljövőben hitelben akar velük szállíttatni. Figyelemmel a jelenlegi helyzetre és annak következményeire a társaság jó hírére nézve, nem elképzelhetetlen, hogy a ... a szállítmányokat visszatartja addig, amíg a kölcsönt adó vagy a kölcsönvevő intézmény lejárt adósságait maradéktalanul vissza nem fizeti.” a Tpvt. 5. §-ába ütköző, a felperessel gazdasági kapcsolat felbontását célzó tisztességtelen felhívást magába foglaló, tisztességtelen piaci magatartást tanúsított.

Kötelezte az alperest, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét küldje meg azon személyeknek, akiknek a jogsértő levelet elküldte, és 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- Ft kártérítést, valamint 695.000,- Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint elsőként azt rögzítette, hogy a peres felek versenytársak, a műtárgyszállítás tekintetében azonos piacon, azonos tevékenységet végeznek. Megállapította, hogy a perbeli levelet P. T. ügyvezetőként az alperes képviselőjében írta alá, a levélben kifejtett álláspontját nem magánszemélyként, hanem az alperes nevében – törvényes képviselőként – adta

elő. Utalt arra is, hogy címzett a levél tartalmának tulajdonít jelentőséget, ezért irreleváns volt az a körülmény, hogy a levelet magánlevelezői címről küldte el az alperes ügyvezetője.

A Tpv. 3. §-a szerinti jogsértés körében elsőként azt rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a jóhírnév megsértése felróhatóságtól, jó- vagy rosszhiszeműségtől függetlenül megállapítható. A jóhírnév, hitelképesség alapvető fontosságú a gazdasági versenyben, amelynek csorbulása jelentősen befolyásolja a versenytárs részvételét a piacon.

Hangsúlyozta, hogy az alperest terhelte a perbeli levélben szereplő állításai valóságának bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint, amelyről a bíróság a 2013. március 14. napi tárgyaláson tájékoztatta, és felhívta a Pp. 3. § (3) bekezdése, 141. § (2), (6) bekezdései alapján. Az alperes a bíróság által megszabott határidőben nem terjesztette elő bizonyítási indítványait, a folytatólagos tárgyaláson elkészen csatolt okiratokat és indítványokat mellőzni kellett a Pp. 3. § (4) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság megállapította az alperest terhelő bizonyítás sikertelenségének következményeként, hogy a per tárgyává tett levél első, harmadik, negyedik, ötödik, hetedik bekezdéseiben foglalt állítások valósága nem került igazolásra. Megállapította továbbá az egyes kijelentések tekintetében, hogy a médiában elhangzott tényállítás közlése az alperes részéről híresztelés volt, arra vonatkozóan, hogy a felperes jogszerűtlenül jut megrendelésekhez, ami alkalmas a felperes piaci megítélésének kedvezőtlen befolyásolására. Érintette a felperes gazdasági tevékenységét és azt jelentősen befolyásolta annak közlése, állítása az alperes által, hogy a felperes a munkájával összefüggésben további megrendelések megszerzése érdekében megzsarol egy közintézményt. Az elsőfokú bíróság szerint alkalmas a műtárgyszállítás piacán felépített felperesi megítélés negatív irányú befolyásolására az alperes azon állítása is, ami arra vonatkozott, hogy a felperes behajtói törtek rá egy közintézményre, mivel az magában foglalta azt a megítélést is, hogy a felperes jogszerűtlenül, a bírósági végrehajtást kikerülve szerez érvényt jogainak, megkárosítva a közintézmény által őrzött nemzeti értékeket, műtárgyakat, amelyekre a tevékenységét kifejti.

Annak rögzítésével, hogy az alperes által 31/A/1. alatt csatolt miniszteri válaszirat közgyűjtemény tartozására vonatkozott, nem igazolta, hogy a felperes tisztességtelen piaci magatartása vizsgálat tárgyát képezné parlamenti vizsgálóbizottság előtt, az elsőfokú bíróság szerint a perbeli levélben foglalt valótlan tényállítás arra figyelemmel is sértette a felperes jóhírnevét, mert arra utalt, hogy a felperes jogszerűtlen magatartása olyan súlyú volt, ami kormányzati vizsgálatot vont maga után. Alkalmasnak találta azt az alperesi állítást is a felperes jóhírnevének megsértésére, ami egy Munkácsy-magángyűjtő vonatkozásában tanúsított jogszerűtlen felperesi magatartásra vonatkozott, a gazdasági tevékenysége körében.

Utalt az elsőfokú bíróság a 2013. szeptember 5-i tárgyaláson elkészen csatolt iratok közül a műtárgy sérülésekről szóló cikkekre, amelyek nem bírtak jelentőséggel a jogvita elbírálásakor.

A Tpv. 5. §-a szerinti jogsértés, a tisztességtelen bojkottfelhívás körében azért volt megállapítható az irányadó bírósági gyakorlat alapján, mert a perbeli levél hatodik bekezdésében rögzítettek az alperes burkolt, célzatos felhívását tartalmazták, ami alkalmas volt arra, hogy a levelet olvasó piaci szereplő megfontolás tárgyává tegye a felperessel fennálló üzleti kapcsolatainak további fenntartását, avagy új létesítését, amelyek körében az alperes valótlan tényekre hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Tpv. 86. § (2) bekezdésének a) pontja szerint állapította meg a jogsértés megtörténtét a Tpv. 3. §-a, 5. §-a szerint; a jogsértő elégtétel adásáról a Tpv. 86. § (2) bekezdés c) pontjának és a Pp. 3. § (2) bekezdésének megfelelően rendelkezett, figyelemmel arra is, hogy nem vonatkozott a kérelemhez kötöttség szabálya az elégtétel felperes által meghatározott formájára.

A nem vagyoni kárigény körében a Ptk. 339. § (1) bekezdése, 355. § (1), (4) bekezdései és a Pp. 163. § (3) bekezdése, 206. § (3) bekezdése szerint adott helyt a keresetnek. Rögzítette, hogy a nem vagyoni kártérítés az adott személyiség értékminőségében, gazdasági, üzleti megítélésében bekövetkezett hátrány ellensúlyozására szolgál, amelynek elbírálásakor azt kell vizsgálni, hogy a

sérelmezett magatartás járhat-e olyan következménnyel, ami a károsultat kedvezőtlen gazdasági helyzetbe hozza, illetve hogy az adott közlés következtében mennyiben alakulhat ki negatív értékítélet vele szemben.

A kártérítés általános szabályai alkalmazásával megállapítható volt az alperes jogellenes felróható magatartása a Tpvt. 3. §-a, 5. §-a szerinti jogsértések tényével. Az okozott hátrány, a kártérítés mértéke körében az eset összes körülményeinek, a jogsértés tárgyi súlyának és a bekövetkezett hátrányoknak a figyelembevételén túl a törvényszék arra a következtetésre jutott a Kúria eseti döntéseit követve, hogy nem vagyoni kártérítés megítélésére nemcsak akkor van mód, amennyiben a sérelmet szenvedett személy tételesen igazolja a nem vagyoni hátrányát. A Pp. 163. § (3) bekezdése szerint külön bizonyítás nélkül is elfogadható a köztudomású hátrány bekövetkezésének ténye.

Az elsőfokú bíróság erre figyelemmel köztudomású tényként fogadta el, hogy a perbeli levélben közölt valótlan tények alkalmasak voltak a felperes üzleti érdekei negatív befolyásolására a gazdasági életben, a felperes jóhírnevének megsértésére. Értékelte továbbá, hogy a levélben két különböző tisztességtelen piaci magatartást is megvalósított az alperes, illetve hogy a Tpvt. 3. §-a szerinti jogsértés különböző valótlan állításokkal is megvalósult, amelyek önmagukban is alkalmasak voltak a felperes megítélésének befolyásolására a műkincsszállítás piacán. Mérlegelte továbbá azt a körülményt is, hogy a levélben foglaltakat több azonos gazdasági területen tevékenykedő személy is megismerte, elektronikus formája miatt a levél könnyen továbbíthatóvá vált, leginkább abban a körben vált ismertté, amelyhez tartozó személyek a műkincsszállítás területén tevékenykedtek. Jelentőséget tulajdonított annak is – az alperesnek a műkincsszállítás bizalmi jellegére vonatkozó állítása alapján –, hogy a perbeli levélben foglalt állítások különösen alkalmasak voltak az érintett piac szereplői bizalmának megingatására. Az elsőfokú bíróság szerint a keresetben megjelölt összeg alkalmas és elégséges a felperest ért hátrány kiküszöbölésére.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a versenyjogsértő magatartásokat, és túlzó mértékben rendelkezett az alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegéről.

Állította, hogy nem következett be a felperes jóhírnevének sérelme, mivel a hivatkozott levelet két olyan személynek küldte meg, akiket barátjának tartott, ők voltak azok, akik továbbították azt öt másik személynek, akik a felperessel azonos tulajdonosi körhöz tartozó társaságok vezetői voltak, nem minősültek a felperes versenytársának.

Tévedett az elsőfokú bíróság a tiltott bojkottfelhívás megállapításával is, ugyanis a levél idézett szövege nem hívta fel a címzetteket gazdasági kapcsolat felbontására, avagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozására.

Amiatt találta eltúlzottnak az elsőfokú ítéletben megállapított nem vagyoni kártérítés összegét, mert a perbeli levél el sem jutott a felperes versenytársaihoz, az előadottak szerint. Hangsúlyozta, hogy nem értékelhető a terhén más személyek magatartása, nem tehető felelőssé azért, hogy az általa barátnak vélt személyek a kizárólag nekik szánt levelet, az abban írt bizalmi záradék ellenére továbbították harmadik személyek részére is.

A 2015. január 22-i másodfokú tárgyaláson kiegészítette, illetve módosította a fellebbezését, és kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást a Tpvt. 3. §-ának vizsgálata körében a TV2 által sugárzott tényállítások valóságának feltárására.

Indítványozta a másodfokú eljárásban a perbeli levélben hivatkozott videofelvétel megtekintését, a bizonyítási eljárás kiegészítését. Előadta továbbá az elsőfokú eljárásban becsatolt hiteles fordítások tekintetében, hogy az alperes által benyújtott irat első oldalán levő „behajtói rajtaütöttek” fordítással

szemben, az angol szóhasználat helyes megfelelője magyarul a „végrehajtói megjelentek”. Utalt arra is, hogy a felperes által csatolt fordítás szövege sem megfelelő a „behajtói rátörtek” kifejezés használatával.

Bejelentette továbbá, hogy eltúlzott a felperes javára megítélt ügyvédi munkadíj összege.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, érdemben annak helyes indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint nincs jelentősége a perben az arra vonatkozó alperesi állításnak, hogy a sérelmezett levelet olyan személyeknek küldte meg, akiket barátjainak tartott, közömbös továbbá a tulajdoni kör átfedésének ténye is. Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásakor a speciális szűk piac tényét is.

Arra is hivatkozott, hogy a másodfokú eljárásban nincs helye új bizonyíték megjelölésének, az alperes nem tehet indítványt az elsőfokú szakaszban nem kért bizonyítás lefolytatására. Utalt arra is, hogy a megjelölt videofelvétel megtekintése szükségtelen.

Nyilatkozott arról is, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt megbízás szerződésre tekintettel nem érvényesít másodfokú perköltséget.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla elsőként azt rögzíti, hogy az elsőfokú eljárásban nem történt olyan eljárási szabálysértés, ami a Pp. 252. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

A Budapest Környéki Törvényszék eljárása mindenben megfelelt a Pp. 3. § (3), (4) bekezdéseiben, 141. § (2), (6) bekezdéseiben, 164. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, a Tpv. 3. §-a, 5. §-a szerinti jogsértésekre alapított kereseti kérelmek vonatkozásában. A Polgári perrendtartás irányadó rendelkezésein túl helyesen követte az iránymutató bírósági gyakorlatot is, miszerint – a szakkérdés kivételével – nem terheli tájékoztatási, felhívási kötelezettség a bíróságot a bizonyító fél által igénybe vehető bizonyítási eszközök tekintetében.

Rögzíti a másodfokú bíróság az alperes részéről a fellebbviteli tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítvánnyal kapcsolatban, hogy az a Pp. 235. § (1) bekezdésének tiltó rendelkezésébe ütközött. Nem volt helye olyan új bizonyíték figyelembe vételének, amelyről a fellebbező alperesnek tudomása volt az elsőfokú határozat meghozatala előtt.

Rámutat egyúttal arra is, hogy a megjelölt videofelvétel megtekintése szükségtelen volt a jogvita elbírálásához, az alperes levelében megfogalmazott állításainak – közlésének, híresztelésének – versenyjogi értékeléséhez, ezért az indítványt a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 3. § (4) bekezdése alapján is mellőzni kellett.

Az elsőfokú eljárásban a perbeli levélről készített hiteles fordítások egyikét maga az alperes szolgáltatva, az iratok érdemben egyező megfogalmazást alkalmaztak – „behajtói rátörtek”, „behajtói rajtaütöttek” – szókapcsolattal, a „dept collectors raided” megjelölés magyar megfelelőjeként. A hiteles fordítások helyessége tekintetében nem merült fel kétely, ettől ellenkező hivatkozása az alperesnek sem volt az elsőfokú eljárásban.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, de érdemben helytálló döntést hozott, helyes jogi következtetéssel és megalapozott indokolással állapította meg az alperes tisztességtelen piaci magatartását a Tpv. 3., 5. §-aira alapítottan, és helytálló a kártérítés megfizetésére való kötelezés is, a kereset szerinti összegben.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást a perbeli 2012. április 17-i elektronikus levél

címzettjeinek, valamint a levél aláírásának pontos adataival az alábbiak szerint.

A levél címzettjei közül **P... B...** a franciaországi ... ART, **F... F....** pedig az ausztriai ... ART Service Austria GmbH képviselője, amely társaságok műkincsszállítással foglalkoznak.

A 2012. április 17-én kelt elektronikus levél írójaként az alperes ügyvezetőjének neve és tisztsége (**P. T.** ügyvezető igazgató) alatt szerepelt az alperes cégneve is (... Kft.).

Az így kiegészített tényállás alapján teljes egészében osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását, mind a versenyjogi jogsértő magatartások megvalósulásával, mind pedig az alperes kártérítési felelősségével és a nem vagyoni kártérítés összegével kapcsolatban.

A fellebbezés nem tartalmazott hivatkozást olyan tényre vagy bizonyítékra, ami alkalmas lett volna az elsőfokú ítélet megváltoztatására, az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok felülmérlegelésére.

A fellebbezéssel kapcsolatban rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a műkincsszállítás speciális szűk piacán működő társaságok között életszerű valamely tájékoztatás, figyelmeztetés továbbküldése, továbbítása más társaságoknak, ahogy ez történt a perbeli alperesi levél tekintetében is, a felperes által 2012. július 11-én csatolt okiratok tanúsága szerint.

A bizonyítékok okszerű mérlegelésével, megalapozottan vontak le következtetést az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési felelőssége tekintetében is.

Az Ítéltábla hangsúlyozza az iránymutató bírói gyakorlat alapján – amelyet a törvényszék helyesen tartott szem előtt és megfelelően alkalmazott –, hogy nem vagyoni kártérítés megítélésére irányuló kereset jogalapjának megállapítása köztudomásúnak ismert tények alapján is megtörténhet. A jogsértés elkövetésének módja köztudomásúan és külön bizonyítást nem igénylően alkalmas lehet a felperes személyét illető hátrányos megítélés alátámasztására, külön bizonyítás nélkül megállapítható a jogellenes magatartással okozati összefüggésben álló, objektív szankciókkal el nem hárítható hátrány bekövetkezése (EBH 2001/514., BH 2002/135., BH 2002/392., BH 1995/273., BDT 2007/1566.).

Az alperes által a perbeli levélben tett valótlan tényállítás és híresztelés önmagában alkalmas volt arra, hogy a felperes részvételét az üzleti életben hátrányosan érintse, kárpótlásra alapot adó módon megnehezítse.

Egyetértett a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék álláspontjával abban is, hogy a kártérítés összegszerűségénél értékelni kellett a perbeli speciális piac sajátosságait, bizalmi jellegét, érzékenységet, továbbá az alperes által megvalósított jogsértések súlyát és számosságát is a perbeli levélben.

A másodfokú bíróság nem tartotta eltúlzottnak a felperes által csatolt megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíját, figyelemmel arra is, hogy a másodfokú eljárásban nem érvényesített perköltség igényt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – részben kiegészített és módosított indokolással, azonban érdemben helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta, a rendelkező részben írt szövegezésbeli pontosítással, az alperes adataival, továbbá az elégtételadás körében a megküldés módjával, címzettjeivel kapcsolatban, a döntés végrehajthatósága érdekében az egységes bírói gyakorlat szerint.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, a felperesnek nem volt másodfokú perköltség igénye, ezért ebben a körben a másodfokú bíróságnak döntenie nem kellett.

Budapest, 2015. év január hó 22. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő